

sat fra Reformpartiets Side, at de Radikale have ikke Lov til at kritisere de stigende Militærbevillinger, thi de have selv stemt for dem allesammen enkeltvis. Det er ganske hen i Vejret, det har ikke det allerringeste paa sig. Og jeg skal med Fornøjelse, naar vi komme til Finanslovens tredie Behandling, hvor denne Opgørelse maaske rettere hører hjemme, give det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds Underretning om Afstemningerne over alle disse militære Bevillinger. Saa er det ganske vist ikke en Minister, han faar det fra, men er det rigtigt, antager jeg, det ærede Medlem alligevel vil kunne slaa sig til Taals dermed i en saadan Grad, at vi ikke for Fremtiden ude i Landet ved Møderne høre den samme Paa-stand fra ham om, at vi have stemt for alle Bevillingerne enkeltvis, men paa Finansloven have vi ikke kunnet stemme for dem.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) spurgte mig, hvilken Stigning der var foregaaet i Tiden siden 1905, og som det radikale Venstre havde stemt imod. Maa jeg dertil sige, at jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan huske udenad hvert enkelt Beløb, der er bevilget til militære Foranstaltninger i Løbet af den mellem-liggende Tid; hvis det ærede Medlem er en saadan Hukommelseskunstner, at han kan det, saa vil jeg bede ham straks her for Tinget at regne det op altsammen, saa kunne vi faa det Regnestykke som Grundlag for en videre Forhandling. Jeg for min Del kan ikke her gøre det paa den Maade, men i Hovedtrækkene er det klart, at der i Løbet af den Tid er foregaaet en Stigning, som, hvis vi sammenligne Tilstanden før 1905 med Tilstanden, som den er nu, om jeg ikke tager meget fejl, beløber sig til en 6—7 Mill. Kr. mere aarlig for de ordinære Udgifters Vedkommende nu, end de beløb sig til i Tiden før 1905. Og for det radikale Venstres Stilling er Forholdet dette, at hvor vi paa det ene eller det andet Punkt ere gaaede med til en Lønningsforbedring, have vi dertil knyttet Krævet om en Reduktion af de militære Udgifter. Og overfor den store Stigning, som er foregaaet i Militærudgifterne siden 1905, er Forholdet dette, at vi have bestandig krævet en meget betydelig Nedgang. Til den ordinære Stigning kommer desuden den store Forøgelse af de ekstraordinære Udgifter, som vedtoges nu i Sommer. Men imidlertid, en Op-

gørelse i Enkeltheder, Punkt for Punkt, kan jeg ikke give det ærede Medlem paa staaende Fod, men jeg skal gerne tilvejebringe den, og naar saa det ærede Medlem fra Løvel eller det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) en anden Gang kaster Spørgsmaalet om Militærudgifterne ind i Diskussionen . . . (Berntsen: Det var ikke os, der gjorde det!) . . . Jo, det var det ærede Medlem fra Assens, der begyndte med Militærudgifterne og gav os Skylden, og saa maatte jeg svare, . . . saa det er det ærede Medlem, der er Synderen, og det var det ærede Medlem, der var Fristeren, men naar det ærede Medlem en anden Gang paa tilsvarende Maade atter vil føre os ind paa en saadan Diskussion, og den højtærede Formand tillader det, skal det være mig en Fornøjelse at give ham en lille Oversigt og stille den til Raadighed for det ærede Medlem fra Løvel.

Anders Nielsen: Jeg imødeser med overordentlig Interesse den Oversigt, hvoraf det skal fremgaa, at de Radikale have stemt imod nævneværdige Beløb, som have medført Stigning siden 1905. Den vil blive modtaget med Interesse ikke blot af mig, men af hele det høje Ting. Nu siger den højtærede Minister, at jeg kan heller ikke regne op alle de Punkter, hvorom det drejer sig. Det er aldeles ikke min Pligt at regne det op; men naar den højtærede Minister møder frem Gang efter Gang og siger, at den daarlige økonomiske Stilling; vi befinde os i, skyldes de militære Udgifters Stigning og navnlig Stigningen siden 1905, saa skylder den højtærede Minister samtidig at sige os: Paa de og de Punkter ere Stigningerne foregaaede, og med saa og saa mange Millioner have Stigningerne fundet Sted, Stigninger, som vi ikke have Part i, og ikke blot, som vi ikke have Part i, men som vi have modsat os ved enhver Lejlighed. Det bør den højtærede Minister være rede til at klargøre, det er den højtærede Minister, der har Bevisbyrden, og ikke mig.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg dertil blot sige, at jeg har jo allerede sagt det samlede Millionbeløb, som Stigningen udgør paa de ordinære Budgetter for Tidsrummet fra 1905 til nu, og jeg har endvidere sagt dette, at hvor det radikale Venstre paa noget Punkt har været med til at anerkende disse Forhøjelser, har det krævet tilsvarende Nedsættelser. Jeg tror, ingen kan komme bort fra dette, at i hele